

ת"פ 6344/03/19 - מדינת ישראל - נגד פאדו אבו גויעד

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ה חשוון תשפ"ב
31 אוקטובר 2021

ת"פ 6344-03-19 מדינת ישראל נ' גויעד

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל -

פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד אורלי פיתוסי

נגד

הנאשם

פאדו אבו גויעד

ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין שתי עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15, עבירות בניגוד לסעיפים 5(א) + 3(א)(6)(א) בחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998 ביחד עם סעיף 25, לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (כא/1), גלש הנאשם באמצעות המרשתת (אינטרנט) באתר "וואלה צ'אט" כשהוא מכנה עצמו בכינוי "משעממלי" וכן בתכנת הסקייפ כשהוא מכנה עצמו בכינוי "rame hob".

בין התאריכים 28.06.17 ועד 19.07.17, פנה הנאשם לסוכנת משטרתית, אשר נחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים, וכינתה עצמה בכינוי "עדן המהממת", באמצעות אתר וואלה צ'אט, תכנת סקייפ ויישומון וואטסאפ.

ביום 28.06.17 פנה הנאשם לסוכנת באתר וואלה צ'אט. הנאשם שאל לגילה של הסוכנת, והיא השיבה שהיא בת 13 שנים ומחצה.

במהלך אותה שיחה, ביקש הנאשם את מספר הטלפון של הסוכנת, הציע לה הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני וכן התייחס התייחסויות חוזרות ונשנות המתמקדות במיניותה, כדלקמן:

הנאשם שאל את הסוכנת אם היא בתולה ואמר לה "בא לך שאני אבדוק לך אם את בתולה כן או לא", "אני אבדוק ומכניס אצבע".

הנאשם אמר לסוכנת "בא לי לתת לך למצוצ לי"

הנאשם אמר לסוכנת "בא לי עלך בצימר בבאר שבע", "אני אפנק לך שני חורים".

הנאשם אמר לסוכנת "מזמן לא עשית עם בחורה", "בא לי על מוצצת", "נו כפרה יש לך פה מוצצת", "רק פינוק כפרה בלי סקס סקס", "בא לך רק פינוק", "מציצות ירידה", "בא לי לחדור עם עזין", ושאל אותה אם היתה רוצה להיפגש "בלי סקס עם הזין רק פינוק עם הלשון".

בנוסף, שלח הנאשם לסוכנת, באמצעות הוואטסאפ, הודעות נוספות - "מאמי אם את בתולה את חוזרת בתולה", "זה לא בקוח", "נזמין לאנו צימר או בת מלון".

הנאשם אף התקשר לסוכנת ואמר לה שהוא היה רוצה להישאר איתה לבד בפניה שקטה והוסיף "יש שני מקומות יש בית מלון בעיר העתיקה ויש עוד צימר בנווה זאב".

לאחר מכן, לבקשת הנאשם, שלחה לו הסוכנת את כתובת הסקייפ שלה והנאשם החל להתכתב עמה כאשר הוא יושב ברכב. בשלב מסוים בשיחה, שלח הנאשם לסוכנת תמונה של איבר מין.

ביום 18.07.17, פנה הנאשם לסוכנת באמצעות הוואטסאפ, ושאל אותה אם היא רוצה ללכת איתו לצימר לשעתיים - שלוש, אמר לה "נתרגל אחד על השני", והציע שיעשה לה עיסוי.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון (ת/1), אשר לא כלל הסכמה עונשית.

הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות בשב"ס, אך לא הואיל להתייבב, על כן, לא הוגשה חוות דעת בענינו.

כן, הופנה הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים ולאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הגיש ראיות לענין העונש בתיק זה.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיו האישיות, כבן 35, נשוי, אב לשני קטינים, מתגורר ביישוב ערוער, ועובד כאיש אחזקה בבית ספר ולעתים כנהג הסעות ילדים. אשתו עובדת כמורה בבית ספר.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ולמד חשמל בבית ספר מקצועי.

אין אינדיקציה להרשעות קודמות בפלילים.

הנאשם שלל שימוש בסמים ואלכוהול.

הנאשם הביע עמדות שמרניות ביחס להרגליו המיניים, שלל צפיה בפורנוגרפיה. לדבריו, צרך שירותי מין בתשלום פעם אחת, טרם נישואיו.

הנאשם הודה בעבירות שעבר וטען, כי באתרי צ'אט יש הרבה מתחזים, לכן בהתחלה סבר שהוא משוחח עם גבר, ולאחר מכן, סבר שמדובר באישה בוגרת בת 30.

הנאשם שלל כוונה להיפגש עם הקטינה או לפגוע בה.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי העבירות נעברו על רקע רצונו של הנאשם לזכות בתחושות של אהדה ושייכות של הקבוצה החברתית שלו ומקושי להתמודד במצבים של ריקנות, שגרה בזוגיות ועוררות מינית, אשר הובילו אותו לשימוש במדיה הווירטואלית על מנת להשיג ריגוש.

שירות המבחן למבוגרים המליץ על שילוב הנאשם בהליך טיפולי ייעודי לעברייני מין.

הנאשם שולב בהליך טיפולי ושיתף פעולה עם גורמי הטיפול.

בשקלול הגורמים, המליץ שירות המבחן למבוגרים על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה ומחצה.

שירות המבחן המליץ על ענישה חינוכית בדמות צו של"צ בהיקף 300 שעות ומאסר מותנה.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/2) והשלימה אותן על פה.

התביעה הדגישה הצורך להגן על שלומם ונפשם של קטינים וקטינות, פרטיותם ומניעת ניצולם, בייחוד במרחב הווירטואלי.

התביעה עמדה על החומרה המיוחדת בעבירות מין כלפי קטינים, בעיקר לנוכח ההשלכות על המשך חייהם.

התביעה ביקשה, שלא ליתן משקל לעובדה, שהנפגעת היתה סוכנת משטרתית. זאת, לאור הנזק שעלול היה להיגרם, אם היתה פניה מצדו של הנאשם לנערה אמיתית.

התביעה טענה, כי דווקא עבירות מין בעולם הווירטואלי, קלות יותר לביצוע, ולפיכך, קיימת חשיבות להרתעת הרבים והיחיד.

התביעה טענה, כי אמנם מיוחסות לנאשם שתי עבירות של ניסיון להטרדה מינית, אך יש לתת את הדעת לכך שהוא שלח לסוכנת תמונה של איבר מין.

התביעה ביקשה שלא לקבל את המלצות שירות המבחן למבוגרים, בשל היעדר הלימה להוראות החוק וחומרת העבירות.

לטענת התביעה, הליך השיקום שעבר הנאשם צריך להוות שיקול בעת גזירת העונש, אך לא ניתן להטיל עונש שאינו מאסר בפועל, על כן, שיקול זה צריך להשפיע על משך המאסר בלבד.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 7 ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה, מאסר מותנה, קנס וחילוט מחשב נייד מסוג DELL ומכשיר טלפון נייד, אשר שימשו הנאשם לעבור העבירות.

ההגנה טענה, כי מעשי הנאשם לא היו אינטנסיביים, ומדובר בשני מקרים בודדים בתקופה של 20 ימים.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם והיעדר הרשעות קודמות.

ההגנה טענה, כי אם יודע דבר הרשעתו במגזר, יגרום הדבר נזק תדמיתי לנאשם ולמשפחתו.

ההגנה ביקשה לייחס משקל להליך הטיפול שערב הנאשם ולחלופי הזמן, כ-4 שנים מאז נעברו העבירות.

ההגנה ביקשה לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום ולאמץ המלצות שירות המבחן למבוגרים.

בדברו האחרון מסר הנאשם, שהוא מצטער על מעשיו.

דין והכרעה

המהפכה הדיגיטלית בעיצומה נתון העולם בימים אלה, שינתה לבלי הכר הדרך בה מתקשרים בני אדם אלה עם אלה.

בצילה של מהפכה זו, הולכות ומתפתחות גם תופעות עברייניות, תוך ניצול הפלטפורמה של המרשתת והרשתות החברתיות, לרבות עבירות מין, ואף עבירות המופנות כנגד קטינים, אשר פעילים ברשת לא פחות - ואף יותר - מאחרים. המרשתת מקנה למשתמשים בה, לרבות לאותם קטינים, תחושת הגנה מזויפת, כאילו מי שמדברים עמו במרחב הווירטואלי, תמיד יותר במרחב זה, ולא יוכל להגיע אליהם בפועל.

ואולם, אפשרויות הפגיעה באחרים תוך שימוש במרחב זה, לא פחתו אלא דווקא התגברו - הן פגיעה במישור הנפשי, שאינו דורש מפגש פיסי בין הצדדים, והן פגיעה במישור הפיסי - גופני, תוך שהפוגע משתמש במרשתת וברשתות החברתיות על מנת לשכנע את נפגע העבירה, או נפגעת העבירה, להיפגש.

בפסק הדין עפ"ג (מחוזי חיפה) 14738-03-10 **מדינת ישראל נ' קאופמן**, וערעור שכנגד, הרכב אב"ד כב' השופט ר' שפירא (להלן: "**פרשת קאופמן**") התייחס בית המשפט לתופעה זו, כדלקמן:

רשת האינטרנט שינתה, באופן מהותי ומשמעותי ביותר את היכולת ליצירת תקשורת בין בני האדם, דבר המציב בפני העושים שימוש במדיה, כר נרחב להתקשרויות, במגוון אפשרויות, למעשה - כמעט ללא גבול, כל זאת - תוך שמירה על אנונימיות, המאפשרת הסתרה מכוונת של זהותו האמיתית של המתקשר. פועל יוצא מכך הינה אפשרות קלה וזמינה ביותר להוליד שולל את הצד האחר לתקשורת זו, ע"י התחזות כאחר, כפי שנעשה במקרה אשר בפנינו, בו הנאשם, שהינו גבר כבן 46 שנים, הציג עצמו בפני הקטינה, כנער בן 15.

תכונות אלה של המדיה מקנות למתקשר, מטבע הדברים, גם תחושת הגנה ותחושת בטחון רבה (גם אם מדומה, במידה מסוימת) ומשכך, יוצרות הן פיתוי רב לעשות שימוש באינטרנט לביצוע מעשים כגון אלה.

העובדה שהדבר נעשה באמצעות רשת האינטרנט ולא, למשל, ברחוב, פנים אל פנים, אינה מפחיתה מחומרת המעשים וניתן אף לומר שבמידה מסוימת מגבירה עובדה זו את חומרת המעשים. זאת, בשל הנגישות, קלות הביצוע ושאר הנימוקים שנזכרו לעיל, כמו גם משום הפגיעות הרבה יותר אשר מספר כה רב של התקשרויות יוצר אצל הקרבנות הקטינות, אשר בכל פעם שהן נכנסות לאינטרנט, או משיבות לשיחת טלפון, הן מוצאות את הנאשם, הטרדותיו המיניות ואיומיו.

חובתו הראשונה של ביהמ"ש בהליך הפלילי, היא החובה להגן על הציבור, מקבלת משנה תוקף במקרים בהם מעשי העבירה מופנים נגד קטינים. במקרים כאלה - השיקול המרכזי הינו הגנה על הקטינים. זאת, לאור חולשתם של הקטינים והאפשרות המזומנת לעבריינים לנצל חולשה זו. חולשה זו באה לידי ביטוי במיוחד בעבירות מין, בין היתר בשל כך שהן מתבצעות, דרך כלל, בהסתר, בשל כך שחשיפתן והדיבור עליהן קשה על הציבור בכלל ועל קטינים בפרט.

התכלית החברתית והמוסרית ביסוד דיני העונשין היא להגן על הערכים שהחברה מבקשת להגן עליהם, ובראש ובראשונה על שלומם של הקטינים, חסרי הישע, על שלמות גופם ונפשם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהמעשים המבחילים ולהרתיע כאמור עבריינים פוטנציאליים אחרים (ראו ע"פ 2677/06 דלעיל; ע"פ 241/03 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו] 18.12.2005); ע"פ 6214/92 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו] 10.5.1993); ע"פ 77/92 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו] 8.12.1992) - " - ע"פ 4223/07 - פלוני נ' מדינת ישראל. (לא פורסם, [פורסם בנבו] 29.11.07) (סעיף 32 לפסה"ד).

בהחלטה בש"פ 2065/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** עמד בית המשפט העליון, כב' השופט י' עמית, על הסכנות האורבות כיום לילדים ולקטינים בפעילותם במרשתת (אינטרנט):

המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטרילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה בנפגע העבירה. כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת. זאת, מבלי לשכוח את היתרונות והצדדים החיוביים שברשת, ומבלי לגלוש ל"פאניקה מוסרית" ולהרתעת-יתר.

חומרה יתירה לעבירות מין המתבצעות באמצעים אלקטרוניים נודעת בשל החדירה לביתם של נפגעי העבירה ולפרטיותם. וראו ע.פ. 2656/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, כב' השופטת ע' ארבל:

חדירה אל המרחב האינטרנטי הפרטי של הגולש בצד השני - בעניינו חדירה של המערער אל עולמן הפרטי של הקטינות.

בנוסף לחומרה עליה הצביע חברי בהקשר זה, אשר ציין כי בחדרים אלה רב הנסתר על הנגלה ומציאות החיים מלמדת שמתבצעות במרחב האינטרנטי עבירות, חשוב ליתן תשומת לב להיבט נוסף של חומרה, שגם אותו ציין חברי, הנובע מהעובדה שהקורבנות-הקטינות בענייננו שהו בביתן, בחדרן, במקום שאמור להיות מבצרן ומקום מבטחן, לשם הצליח המערער לחדור בתחבולות, לבצע את זממו, עבירות מין ועבירות סחיטה באיומים. המחשבה שילדים אינם מוגנים בביתם קשה היא, ומסתבר ששם בחדרן בביתן תחת עינם הפקוחה של הוריהן, הצליח המערער להערים עליהן, לפגוע בהן ולגרום להן נזק שאת שיעורו קשה להעריך.

במציאות המודרנית, על פי רוב, עמלים שני ההורים לפרנסת המשפחה, כאשר ילדים, לרבות ילדים מתבגרים, שוהים לבדם בבית. לאור הנגישות לאמצעי התקשורת האלקטרוניים ולרשתות החברתיות, המאפשרות שיח עם מגוון אנשים אחרים במרחב הווירטואלי, על מערכת המשפט להרים חלקה בהגנה על הציבור, בכלל, ועל קטינים בפרט, מפני הסכנות האורבות במרחב זה, ולהרתיע עבריינים בכוח, המבקשים להשתמש במרחב הווירטואלי כדי לפתות קטינים או קטינות ולפגוע בהם מינית, תוך ניצול תמימותם וחוסר נסיונם.

מתחם הענישה

לצורך קביעת מתחם הענישה, תובא, להלן, סקירה של פסיקה רלבנטית:

ת"פ 35407-07-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם) - נאשם כבן 26, אשר הורשע במספר עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15. בית משפט זה קבע מתחם ענישה הנע בין 7 ועד 17 חודשי מאסר בפועל, בכליאה ממשית.

עפ"ג 16930-05-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם) - נאשם כבן 51, אשר פנה לסוכנת, אשר נחזתה להיות קטינה כבת 13 שנים, מספר פניות אשר כללו התבטאויות מיניות והצעות בעלות אופי מיני, והציע פעמיים להיפגש עמה, הורשע במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה עונשית. לאחר הליך טיפולי משמעותי, ותסקירים חיוביים שהוגשו בענינו, גזר עליו בית משפט זה 8 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה. בנוסף, העמיד בית המשפט את הנאשם במבחן למשך שנה ומחצה. ערעורה של המדינה על רכיב המאסר התקבל, ובית המשפט המחוזי העמיד את עונשו של הנאשם על 14 חודשי מאסר בפועל. בפסק הדין צוין, כי **"ניתן רק לשער את הנזק הנפשי הרב שהיה נגרם לקטינה בת 13 ממעשי המשיב באינטרנט ואת הנזק העצום שיכול היה לקרות, לו אכן היתה אותה קטינה מתפתה להיפגש עמו בעולם האמיתי"**.

ת"פ 67714-10-18 **מדינת ישראל נ' שטראוס** (פורסם במאגרים) - נאשם כבן 38, אשר הורשע בעבירה של ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15 ובעבירה של ניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14. בענינו של הנאשם הוגשו תסקירים חיוביים, ובמקרה דנן אף היו נסיבות אישיות חריגות וקיצוניות אשר הצדיקו קביעת מתחם ענישה נמוך מהמתחם ההולם. בית משפט זה קבע, כי במקרה דנן, בשל הנסיבות החריגות, יועמד מתחם הענישה בין 6 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 34491-02-21 **דוד נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - נאשם כבן 28, אשר הורשע בעבירה של ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15 ובעבירה של ניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14. בית משפט זה קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס. ערעורו של הנאשם בנוגע לרכיב המאסר בפועל והקנס נדחה, ואילו רכיב המאסר המותנה צומצם ל-6 חודשים.

בנוסף, ניתנו מספר פסקי דין על ידי ערכאת הערעור, בין היתר, עפ"ג 27720-12-19 **מדינת ישראל נ' דה ליון** (22.01.20, פורסם במאגרים); עפ"ג 24914-10-19 **מדינת ישראל נ' סתיו** (12.02.20, פורסם במאגרים); עפ"ג 49638-01-20 **לוי נ' מדינת ישראל** (18.06.20, פורסם במאגרים). בפסק הדין האחרון, הובא סיכום ממצה של התפתחות הפסיקה. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם הענישה הראוי בעבירות אלה בין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל.

עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי ככלל - ירוצה העונש במקרים מסוג זה בין כתלי בית האסורים, שכן, במקרים מסוג זה - המדובר לא פעם בנאשמים בעלי מאפיינים נורמטיביים, והצורך להגן על שלומם הנפשי והפיסי של נפגעי העבירה הפוטנציאליים - קטינים וקטינות - מחייב השתת ענישה מחמירה.

קביעות אלה של בית המשפט המחוזי אושרו גם על ידי בית המשפט העליון (ראו רע"פ 1527/20).

בהתאם לפסיקה שהובאה וכן לקביעותיה האחרונות של ערכאת הערעור; בשינויים המתאימים למקרה דנן, היות שכאן - הועמד הנאשם לדין בגין עבירות בניגוד לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998 ולא בעבירות בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; ניסיונות הפיתוי של מי שנחזית להיות קטינה בת 13; הצעות לקיים מפגשים עמה מחוץ למרחב הווירטואלי; ואף שליחת תמונה של איבר מין; יועמד מתחם הענישה בין 7 ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש הספציפי בתוך המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול עברו של הנאשם; נסיבותיו האישיות; והפרוגנזה של גורמי ההערכה בענינו.

מעשי הנאשם מעידים על כשל ערכי חמור ועל מסוכנות לקטינות.

משנה חומרה, לכך שהנאשם הציע לסוכנת, פעמיים, להיפגש עמו בצימר או בית מלון, תוך שהציע לה הצעות מיניות.

הנאשם עצמו נשוי ואב לילדים, כך שהיה עליו להבין את משמעות מעשיו.

עם זאת, מדובר בנאשם שהודה במעשיו ונטל אחריות.

הנאשם אף עבר הליך טיפולי ארוך, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול, והפרוגנזה שהוגשה מטעם שירות המבחן למבוגרים בענינו - חיובית.

יוער, שיקום אינה מילת קסם אשר פוטרת הנאשם מגמול על מעשיו.

בית המשפט לקח בחשבון גם את חלוף הזמן מאז נעברו העבירות.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, ואין אינדיקציה, כי נפתחו תיקים נוספים נגדו.

בשקלול הגורמים, מוצא בית המשפט למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה.

הנאשם לא התייצב אצל הממונה על עבודות השירות בשב"ס אך מכל מקום, בנסיבותיו של המקרה דנן - לאחר בחינת

אופן השיחות והאופן המחפץ והמבזה בו התייחס לסוכנת, שבתודעתו שלו היתה נערה צעירה - אין מקום לגזור עונש אחר, למעט מאסר בפועל, בכליאה ממשית.

בנוסף, מוצא בית המשפט להטיל מאסר מותנה מרתיע וקנס.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני הצדדים בכתב ושמע טענותיהם על פה; עיין בתסקיר שירות המבחן; עיין בהערכות הגורמים המוסמכים; עיין בפסיקה שהוגשה; ולאחר ששמע את דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 7 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה;

ב. 12 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימן ה';

ג. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998;

ד. קנס בסך 8,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 שיעורים רצופים ושווים, החל מיום 15.11.21 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יועבר אחד התשלומים במועד, תועמד היתרה לפרעון מיד;

ה. חילוט מחשב נייד מסוג DELL ומכשיר טלפון נייד, אשר שימשו הנאשם לעבור העבירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.